

ת"פ 1832/01 - מדינת ישראל נגד עומר תאבת

בית משפט השלום ברוחובות

08 דצמבר 2014

ת"פ 13-01-1832 מדינת ישראל נ' תאבת

בפני כב' הסגנית נשאה עינת רן
המאשימה מדינת ישראל
נגד עומר תאבת
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד אבטל פורטנו הנאשם בעצמו ב"כ הנאשם עו"ד איריס אהרוןוב

[פרוטוקול השמעת]

גזר דין

על פי הודהתו הורשע הנאשם בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, בכר שבתאריכים 29.7.12 ו- 31.12.12 שהההגהה עתרה להטיל עליו על פי מתחמי הענישה הנהוגים שעוד יפורטו להלן, חודשיים של מאסר בפועל; בעוד שמדובר בנאים שבזמןו נכנס לתחומי מדינת ישראל לצורך פרנסה בלבד, כי מדובר בשתי כניסה בודדות שלא קדמו להן כניסה ואף לא באו לאחריה כניסה נוספת והן עומדות אך לבדן ללא עבירות נוספת, כי מדובר בחלווף זמן יקר שבמהלכו כאמור לא בוצעו כניסה נוספת ויש לתת לכך משקל רב, כי מאז עבד הנאשם בתחוםיו או"ש ועל כן פחות הסיכון עד מאד להישנות העבירות.

רבות נאמר על הערך המוגן הנפגע בעבירה מעין זו, כאשר נפגעת ריבונותה של המדינה שאינה יכולה לבדוק את הנכensisם בשעריה, האם עברו את הבדיקה הבלתי ניתנת הנדרשת אם לאו, ויש בכר כדי לפגוע בביטחון הציבור ולעתים גם בביטחוןם.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - loi © verdicts.co.il

רבות גם נאמר על מתחם הענישה הראו לעבירה מעין זו. בתי המשפט המחויזים קבעו לא אחת כי מתחם הענישה הראו לעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק כשהיא עומדת לבדה ללא עבירות נלוות וכאשר מדובר בנאש נעדר עבר פלילי נע בין חודש ל- 6 חודשים מאסר בפועל.

בhalכת הדיון אישר בית המשפט העליון את מתחם הענישה האמור יחד עם זאת ציון, כי במקרים חריגים ווצאי דופן ניתן יהא להטיל גם עונש מאסר מוותנה ולא תהיה חובה להטיל דווקא עונש מאסר לריצוי בפועל.

בעניינו, יש לבדוק מס' פרמטרים. אמן אין מדובר בנאש בעל עבר פלילי אך יחד עם זאת, מדובר בשתי כניסה למדינת ישראל ולא באחת, מדובר למי שבחודש يول' 2012 נכנס לישראל ולא נקבעו נגדו אמצעים כלשהם אך יחד עם זאת, נפתחה נגדו חקירה ועל כן היה מודיע לכך שעליו אסור לעשות כן יחד עם זאת, מס' חודשים לאחר מכן מצא לשוב לסתורו ולבצע כניסה נוספת שלא כחוק.

נכון, שמאז ביצוע העבירות החלפו כשתיים ימים אולם יושם מנגד כי כתוב האישום הוגש מיד בסמוך לאחר ביצוע העבירה השנייה כך שלא היה כל שיופיע בעניין זה וכי מאז במשך 5 הzdמנויות בהן נקבעו מועדים לדין דין זה לא התקיים הנאש לדין ואף לאחר שניתנה הכרעת הדין בעניינו הוא ביקש דחיה לטיעונים לעונש. מכאן, שאת מרבית מחלוף הזמן אין לו לנאש אלא להלן על עצמו. יש מקום ליתן משקל מסוים לחלו' הזמן אך כאמור משקל מסוים בלבד בשל התנהלותו של הנאשם, אחרת נמצא לומר כי אם ישוחרר הנאשם ממעצרו בתנאים כללה ואחרים ולאחר מכן לא ייתיצב במשך פעמיים לא מעטות לדיניהם בעניינו, תזקף תקופה זו אך לזכותו לעניין העונש. ברى, כי הדבר אינו הגיוני.

לאחר שהקלתי את מכלול השיקולים, מחד את העדר העבר הפלילי והעדר עבירות נוספות, לרבות חלו' הזמן, ומайдן את העבודה כי מדובר בשתי כניסה לישראל בזמן סמוך באופן ייחסי, מצאתי כי נכון לגזר על הנאשם עונש המצו' ברף התחthon של מתחם הענישה.

על כן אני גוזרת על הנאשם חודש יומם מאסר לריצוי בפועל, מהם ינכו ימי מעצרו - מיום 31.12.12 ועד 1.1.13.

כמו כן אני גוזרת על הנאשם 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים לפחות עבירה כלשהי לפי חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ז כסלו תשע"ה, 08/12/2014 במעמד הנוכחים.

عينت رون , سגנית נשיאה

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

